

תת"ע (חדרה) 3580-11-23 - יצחק אנקאוה נ' מדינת ישראל

תת"ע (חדרה) 3580-11-23 - יצחק אנקאוה נ' מדינת ישראל לשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 3580-11-23

יצחק אנקאוה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[28.10.2024]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 16.9.24.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18

יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו

08.03.2020); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 2044-09-23 קורקוס נ' מדינת ישראל, 12.9.23, פסקה 6).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים

חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט,

הזמנה לדין נמסרה ביום 3.12.23 בבית המבקש - בהעדרו למי שגר עמו בבית (על פי הבקשה - זוגתו של המבקש),

וחתימת המקבל מופיעה על גבי אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט

בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה החתום; והמבקש לא הציג ראיה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק

בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חיפה) 8535-08-19 קעדאן נ' מדינת ישראל, 16.9.19;

עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 משה מתוך נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.03.2019).

על המבקש לבטל פסק דין בהעדר התייבבות, עליו לפרט בבקשתו את מכלול טענותיו ולתמוך אותן באסמכתאות,

ולא להסתפק בטענה בעלמא לפיה זוגתו לא הביאה את הזימון לידיעתו; ובענייננו, המבקש לא צירף לבקשה

אסמכתאות כלשהן; וגם הטענה (בעלמא) כי אינו מתגורר בכתובת מאז יום 1.8.24 אינה רלבנטית, מן הטעם

שהמסירה בוצעה ביום 3.12.23.

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו.

בענייננו, לטענת המבקש, הוא לא ידע כי על הרכב ניתנה הודעת איסור שימוש, אך אין די בטענה זו בכדי להקים חשש

לעיוות דין, שכן העבירה המיוחסת למבקש הינה מסוג אחריות קפידה; וגם הטענה, כי הליקויים תוקנו בהתאם

להוראת השוטר, נטענה בעלמא, ללא אסמכתאות לתיקון הנתען; ואין די בטענות אלה בכדי להקים חשש לעיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש (3 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי, וקנס) הינו סביר, נוכח עונש פסילת

המינימום הקבוע בצד העבירה, והעבר התעבורתי המכביד (91 הרשעות קודמות); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם

בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009).

עיקוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשפ"ה, 28 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.